

Ad van Loon: 'Kanker aan het woord' Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2010. ISBN 9789048414833 (Kanker / Darmkanker/Verplegenden als patiënt/Medicijngebruik/Zorgbelasting/Familieverhoudingen PO) Zie ook www.freemusketeers.nl

Soort boek/ziekte/stijl: Ervaringsverhaal van Ad van Loon over de periode dat bij zijn vrouw Anita darmkanker werd geconstateerd, zij behandelingen onderging en geopereerd werd, tot vlak na haar operatie. Zij hield een permanent stoma. Vanuit het perspectief van Ad, echtgenoot, vader en mantelzorger geschreven. Goed leesbaar.

Over de schrijver: Ad van Loon(1957), groeide op in Dongen en had diverse banen voordat hij ging werken als ICT-er in Eindhoven. Hij woont samen met Annet Bakker, een verpleegkundige die darmkanker kreeg. Zij hebben twee dochters Erica en Paula. Ad woont in Brabant en is een fervent fietser en houdt onder andere van diepzeeduiken en schrijven.

Korte beschrijving: Ad van loon beschrijft hier hoe bij zijn vrouw kanker wordt geconstateerd, net wanneer hij op vakantie is in Spanje. Annet blijkt darmkanker te hebben, zal bestraald worden en krijgt chemotherapie voordat ze geopereerd kan worden. De operatie zal slagen, maar Annet krijgt wel een permanente stoma. Ad beschrijft hoe ze informatie verzamelen en een ziekenhuis uitkiezen waar Annet behandeld zal worden. Hij vertelt welke onderzoeken en behandelingen Annet moet ondergaan, licht pijn en verdriet toe en hoe hun gezinsleven aangepast wordt gedurende deze periode.

Hij gaat in op verdriet en angsten van alle gezinsleden, van Annet, de dochters en hemzelf. Hij beschrijft zijn angst om alleen achter te blijven met jonge kinderen, licht toe welke zorgtaken op hem afkomen, hoe werkgever en omgeving op een en ander reageren en hoe Annet en hij de kinderen begeleiden. Hij licht daarbij uitgebreid allerlei details toe uit het alledaagse leven en de gang door de medische wereld gedurende deze periode.

Wat viel op: Hoe vaak patiënten ergens moeten wachten, zowel op uitslagen van het ziekenhuis, als op medicijnen van de apotheek. Hoe duidelijk het perspectief van de partner, vader en mantelzorger hier beschreven wordt.

Citaten: Pag. 24-25: 'Hoi met Annet, hoe gaat het met je?' zei Annet gelaten. Het gaat erg goed hier. Ik heb een leuke dag doorgebracht in de leuke stad Barcelona. (...)

'Maar ikzelf heb nogal slecht nieuws voor ons' zei Annet op vlakke toon.

'Oh, heb je alles kunnen regelen, mankeer je zelf niets?' vroeg ik op vlakke toon.

'Hoe bedoel je dat nu weer, *heb je alles kunnen regelen?*'

'Nou, ik dacht aan een aanrijding of zo, met de auto, als je zelf maar niets mankeert.'

'NEE, man, ik heb slecht nieuws van de internist!'

'Wat? Wat bedoel je slecht nieuws?'

Plotseling viel de verbinding weg.'

'Pag. 138: ' Thuis aangekomen viel ik midden in de stress. Er moesten nog boodschappen gehaald worden; doe ik zo meteen wel even, de keuken mocht ook opgeruimd worden; doe ik zo meteen wel even; er was weer strijkwerk blijven liggen; doe ik zo meteen wel even, oudergesprek moest ook vanmiddag plaats vinden; doen we zo meteen samen wel even. Druk, drukker drukst. Kanker gaf heel veel drukte, of het leidde in ieder geval tot een volledig scheve verdeling van alle gezinstaken. Daar zou toch ooit verandering in kunnen komen.'

Pag. 139-140: 'Ik voelde me enigszins onpasselijk worden. Het percentage overlevingskans zakte steeds verder, evenals mijn zin om partner te blijven, om vader te blijven, om vooral mezelf te blijven. De grafiek danste voor mijn ogen. Ik probeerde Annet een plek te geven in deze akelige tabel van cijfers, van kansen, van leven. (...) Ik sloot de pagina, schonk mezelf nog een glas rode wijn in en begon met staren. Staren in de diepte van een duistere toekomst. (...) Ik hield het niet meer droog. Dikke tranen rolden over mijn wangen. Het kon me niets meer schelen. Ik zat alleen achter de computer.'

Pag. 159-160: Deze uitingen van gevoelens stonden dan ook in schril contrast met de gewaarwordingen in de apotheek. Wat een ramp, wat een gebrek aan efficiency. Iedereen stond daar maar te wachten op betere wachttijden, maar er zat totaal geen schot in. (...) Eindelijk was ik aan de beurt en deponeerde mijn nummer, A099, in het gereedstaande afval Emmertje. Na wat getreuzel van de apothekersassistente kreeg ik het gevraagde, een medicijn tegen misselijkheid. Veertien stuks *ondansetron* voor de schappelijke prijs van € 16,01. Goedendag, het mag wat kosten vandaag de dag. Mijn vrouw slikte gauw een laptop aan medicijnen weg.'

Pag.232: "Hallo, met dokter Cannegieter. De operatie is achter de rug, alles is goed gegaan, laparoscopisch, zoals uw vrouw dat wilde.'

'Oh, dat is fijn om te horen.'

'We hebben echter een permanent stoma moeten aanleggen op de dikke darm, omdat de tumor een lange uitloper bevatte naar de kringpiet.' (...)

'En weet Annet dit al,' zei ik met een groter wordende brok in mijn keel.

'Nee, ze slaapt nu in de vercouer. Maar voor zes uur ga ik dit haar zelf vertellen.'

Recensies/extra: <http://www.ako.nl/product/9789048414833/kanker-aan-hetwoordad-van-loon/> mooi prachtig boek! je kon de liefde die deze mensen voor elkaar en hun dochters voelen bijna zelf ervaren. snel en makkelijk te lezen ondanks het zware onderwerp.

Wat een intens verhaal. Ik heb het boek in 1 ruk uitgelezen. Je wordt gepakt door het gewone leven van een gezin tijdens het ziek zijn van een moeder. Ontroerend maar met humor en hoop. Het verhaal is wat mij betreft niet af, deel 2 moet er komen.

Prettig leesbaar boek van het begin tot het einde, ondanks het zware onderwerp! Dat komt doordat het verhaal over kanker een plaats heeft gekregen in het dagelijkse leven van de schrijver en zijn familie. Het onderwerp kanker komt op een heel open manier aan bod. Kennelijk is dat niet voor iedereen even makkelijk, maar ik houd wel van die recht toe recht aan stijl!